

Afsnit VIII. Forskellige bestemmelser.

Kapitel 20.

Til § 231.

Bestemmelsen er overført fra § 44 i den nugældende statsskattelov, således som denne bestemmelse er formuleret efter den ved udskrivningsloven for skatteåret 1950—51 (nr. 144 af 31. marts 1950) § 39 gennemførte ændring og udvidelse af tavshedspligten. I overensstemmelse med kommissionsudkastet har man dog foreslået en yderligere udvidelse, således at tavshedspligten også skal gælde med hensyn til de pålignede skattebeløb til stat og kommune. Med denne regel har man tilsigtet at standse den udgivelse af skattebøger, som finder sted i visse kommuner med oplysning om den pålignede kommunale skat, og som har givet anledning til megen kritik.

Til §§ 232—234.

Reglerne svarer til §§ 45—47 i den nugældende statsskattelov, idet man dog i § 233 har ophævet den i den gældende statsskattelovs § 46 fastsatte maksimumsgrænse, 400 kr., for bøder i henhold til den nævnte paragraf.

Til § 235.

I bestemmelsen i stk. 1 indeholdes fornøden hjemmel til eftergivelse af statsskat i tilfælde, hvor forholdene i ganske særlig grad taler derfor, jfr. § 37, stk. 1, i den gældende statsskattelov. Efter gældende ret kan amtsligningsinspektørerne efter bemyndigelse af finansministeren under skatte departementets tilsyn eftergive eller nedsætte indkomst- og formueskat til staten. Ved nærværende lovforslag har man ment at burde åbne adgang for finansministeren til at delegere sin beføjelse, for så vidt angår eftergivelse af indkomst- og formueskat, også til andre myndigheder, indenfor af ministeren fastsatte grænser og efter nærmere af ham givne regler. Der er herved bl. a. tænkt på muligheden af i et vist omfang at delegere eftergivelsesbeføjelsen til kommunerne, hvorved bemærkes, at medens kommissionsudkastet alene opretholdt den bestående adgang til at lade amtsligningsinspektørerne udøve eftergivelsesbeføjelserne, gik kommissionen i anden del af sin betænkning ind for at give kommunerne adgang til at eftergive statsskat inden for nærmere fastsatte grænser. Også martsforslaget tillagde ved forslaget § 180 kommunerne en begrænset adgang til eftergivelse af statsskat. Man har ved nærværende lovforslag foretrukket

en mere almindelig holdt bemyndigelse for finansministeren til at delegere sine beføjelser, hvorved der åbnes mulighed for at tilrettelægge en ordning, der tilpasses forholdene bedst muligt.

I stk. 2 indeholdes en særlig hjemmel for finansministeren til at tillade, at en indtægt, der principielt skulle beskattes med almindelig indkomstskat i henhold til afsnit I, i stedet henføres til kapitalvindingsbeskatning i henhold til afsnit IV. Reglen træder i stedet for kommissionsudkastets § 84, nr. 2, vedrørende opfindere samt den i udkastets § 174, stk. 2, indeholdte bestemmelse, hvorved der foresloges tillagt finansministeren en beføjelse til at lade reglen i § 84, nr. 2, komme til anvendelse på ekstraordinære indtægter, der i væsentlig grad overstiger den skattepligtiges normale indkomst. Som berørt under bemærkningerne til § 129, stk. 1, nr. 7, har man ment, at en regel som den her foreslåede vil virke mere smidigt end den i kommissionsudkastets § 84, nr. 2, indeholdte.

Med hensyn til bestemmelserne i 2. punktum og i stk. 3 henviser man til bemærkningerne til § 134.

I stk. 4 åbnes der mulighed for en skattemæssig lempelig behandling af visse opsparingsordninger. Ved praktiseringen af den nugældende regel om fradrag i indkomsten inden for 600 kr. af beløb, der anvendes til pensions- og enkeforsørgelse m. v., har man i en række tilfælde givet denne bestemmelse anvendelse på visse opsparingsordninger, der tager sigte på betryggelse af skatteyderens alderdom eller på sikring af hans, henholdsvis hans pårørendes, underhold i tilfælde af hans invaliditet, tab af erhverv eller død. Forudsat at dette formål med opsparingen har været tilbørligt sikret gennem en båndlæggelse af de opsparede midler, har man skattemæssigt sidestillet disse ordninger, der i reglen har karakter af medlemskab af en alderdoms- eller forsørgelseskasse, med egentlige pensionsordninger, der etableres i et ansættelsesforhold, hvilket vil sige, at man i første række har tilladt fradrag af de i sådanne opsparingskasser indskudte beløb indenfor 600 kr.-grænsen, har frataget renter og tilskrevne sparepræmier for indkomstbeskatning og endelig har tilladt, at de på opsparingskontoen indestående beløb ikke medregnes til den skattepligtige formue, så længe disse midler var båndlagt.

Når henses til den lighed, som sådanne opsparingsordninger frembyder med de i § 9, b omhand-